

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 49.889 van 25 oktober 1994
in de zaak A. 58.278/IV-14.685.**

In zake : de b.v.b.a. "TR.EL",
gevestigd te BRUSSEL,
Metsijsstraat 10

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, dat woonplaats kiest bij Advocaat H. SEBREGHTS, kantoor houdende te ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 33
2. de Universitaire Instelling Antwerpen, gevestigd te EDEGEM, Wilrijkstraat 10,
3. de Regie der Gebouwen, vertegenwoordigd door de Minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur,
4. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur.

D E R A A D V A N S T A T E , I V E K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. "TR.EL" op 3 juni 1994 heeft ingediend om ten aanzien van "de Belgische Staat en/of de Regie der Gebouwen en/of het Vlaamse Gewest en/of het Universitair Ziekenhuis Antwerpen en/of de instelling(en) die de rechten en verplichtingen ervan heeft overgenomen in het kader van de staatshervorming" met toepassing van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een dwangsom op te leggen en "dienvolgens aan de wederpartijen solidair of in solidum of de ene bij gebreke aan de andere een dwangsom op te leggen van 50.000 fr. per dag conform voormeld artikel 36 ..., zolang de wettigheid niet is hersteld; minstens de wederpartijen solidair of in solidum of de ene bij gebreke aan de

andere te veroordelen om de nodige beslissingen te treffen en deze aan verzoekster mede te delen teneinde de wettigheid te herstellen en dit bij toepassing van artikel 36 van de wetten op de Raad van State en bij gebreke daaraan te voldoen, een dwangsom op te leggen van 50.000 fr. per dag conform voormeld artikel 36 ..., zolang de wettigheid niet is hersteld";

Gelet op artikel 36 van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State en op het koninklijk besluit van 2 april 1991 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State inzake de dwangsom;

Gezien de nota's van de eerste, de tweede en de derde verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 september 1994 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 1994;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VERMYLEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat W. RAUWS, die loco Advocaat J. VAN GOETHEM verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat P. VAN DER STRATEN, die verschijnt voor de derde en de vierde verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

Op 29 juni 1978 wordt ten behoeve van de
Universitaire Instelling Antwerpen (U.I.A.), Academisch
Ziekenhuis, door het Ministerie van Openbare Werken een
algemene offerteaanvraag georganiseerd voor de levering
van verlichtings- en energiebalken voor patiëntenkamers.
De huidige verzoekende partij is één van de vijf in-
schrijvers.

Op vordering van de verzoekende partij
vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 34.358 van
13 maart 1990 de beslissing van 15 september 1978
genomen voor de Minister van Openbare Werken om de
opdracht toe te wijzen aan de n.v. Ateliers de Construc-
tions Electriques de Charleroi (ACEC). De kosten worden
ten laste gebracht van de Belgische Staat.

Met een ter post aangetekende brief van
10 januari 1992 aan het Ministerie van Openbare Werken
stelt de verzoekende partij, gelet op het vermelde
arrest, de enige regelmatige inschrijving te hebben
ingediend en dat het bestuur nog als verplichting heeft
de meest interessante offerte, in casu de hare, te
kiezen.

Zij verzoekt het Ministerie van Openbare
Werken "binnen de 30 dagen na de datum van deze
inverzuimstelling, de voor de hand liggende beslissingen
te nemen, namelijk :

- 1) een nieuwe beslissing waardoor U bij onze ven-
nootschap de levering van de voor de U.I.A.
bestemde verlichtingstoestellen, met inbegrip

- van de aan ACEC in uitbreiding van de koop bestelde, zult bestellen,
- 2) een beslissing waardoor U zich verbindt het bij ACEC onregelmatig bestelde en thans bij de U.I.A. gebruikte materiaal te laten wegruimen,
 - 3) een beslissing waardoor U zich verbindt bij de U.I.A. het conforme materiaal te laten plaatsen dat door onze firma binnen een met onze firma overeen te komen termijn zal worden geleverd".

Verder stelt zij :

"Zoniet, zullen wij verplicht zijn te uwen laste te vragen om de betaling van de bij nieuw artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde dwangsom, onverminderd alle schadevergoedingen wegens vertraging.

Door u te verzoeken deze nieuwe beslissingen te nemen, willen wij, door deze nieuwe handelingen, dat de legaliteit hersteld wordt, en behouden ons voor onze rechten dienaangaande vóór de Raad van State te laten gelden".

Met een ter post aangetekende brief van 10 januari 1992 zendt de verzoekende partij een kopie van haar voormelde brief ter informatie aan de Vlaamse Gemeenschap.

Met een brief van 4 maart 1992 deelt de Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen belast met de herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken aan de verzoekende partij mede niet te kunnen ingaan op haar verzoek omdat het arrest van de Raad van State werd uitgesproken na de levering en de integrale uitvoering van het contract.

Op 15 april 1993 dient de verzoekende partij bij de Raad van State een verzoekschrift in tot het opleggen van een dwangsom, als volgt verwoord :

"A. In hoofdde :

De wederpartijen te veroordelen om de nodige beslissingen te treffen teneinde de wettigheid te herstellen en dit bij toepassing van artikel 36 van de wetten op de Raad van State en haar hiertoe op te leggen

- een beslissing te nemen om binnen de termijn van één maand na de uitspraak van de Raad van State aan verzoekster de bestelling te doen voor de levering van de verlichtings- en energiebalken voor het

Akademisch Ziekenhuis van de Universitaire Instellingen te Antwerpen,

- een beslissing te treffen waarbij de overheid zich verbindt het bij ACEC onregelmatig en niet conform, bestelde en thans in de Universitaire Instellingen te Antwerpen gebruikte materiaal te laten wegruimen,
- een beslissing te nemen waardoor de overheid zich verbindt bij de Universitaire Instellingen te Antwerpen het conforme materiaal te laten plaatsen, dat door verzoekster binnen een met haar overeen te komen termijn (van bv. max. 2 jaar) zal geleverd worden,
- van deze beslissingen kennis te geven aan de Raad van State en aan verzoekster.

Bij gebreke daaraan te voldoen, een dwangsom op te leggen van 50.000 fr. per dag conform voormeld artikel 36 van de wetten op de Raad van State, zolang de wettigheid niet is hersteld.

B. In ondergeschikte orde :

Bij toepassing van artikel 36 van de wetten op de Raad van State, een dwangsom op te leggen van 50.000 fr. per dag, zolang de wettigheid niet is hersteld".

Bij arrest nr. 43.537 van 29 juni 1993 verwerpt de Raad van State de vordering "in hoofddorde" omdat hetgeen de verzoekende partij als "herstel van de wettigheid" vorderde verder reikte dan het dictum van het arrest nr. 34.358 en de bevoegdheid van de Raad van State overschrijdde en de vordering "in ondergeschikte orde" op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat 'in ondergeschikte orde' de verzoekende partij haar vordering als volgt verwoordt : 'Bij toepassing van artikel 36 van de wetten op de Raad van State, een dwangsom op te leggen van 50.000 fr. per dag, zolang de wettigheid niet is hersteld'; dat met die algemene formulering de verzoekende partij blijkbaar van de Raad van State verlangt dat hijzelf zou bepalen welke nieuwe beslissing de overheid onder verbeurte van de gevraagde dwangsom zou moeten nemen; dat, gesteld dat de Raad van State bevoegd is om ook met betrekking tot een arrest van vóór de inwerkingtreding van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een dwangsom op te leggen, blijkens artikel 36, § 1, tweede lid, voornoemd het verzoek een dwangsom op te leggen slechts ontvankelijk is wanneer de verzoekende partij de overheid heeft aangemaand tot het nemen van een nieuwe beslissing; dat evenwel de verzoekende partij in haar brief van 10 januari 1992 de overheid -en buiten beschouwing wordt gelaten de vraag of het

wel de bevoegde overheid was- uitsluitend heeft aangemaand om die beslissingen te nemen welke in hoofdorde werden gevraagd; dat bij gebreke van een aanmaning tot het nemen van een andere beslissing dan die in hoofdorde gevraagd, het verzoek 'in ondergeschikte orde' niet ontvankelijk is".

Met een ter post aangetekende brief van 18 februari 1994 maant de verzoekende partij de Belgische Staat, de Regie der Gebouwen en het Vlaamse Gewest aan "tot het nemen van een nieuwe beslissing en ons deze ter kennis te brengen bij toepassing van artikel 44, laatste alinea, eerste zin van het koninklijk besluit van 22 april 1977"; een zelfde aanmaning zendt de verzoekende partij met een ter post aangetekende brief van 22 februari 1994 naar de Universitaire Instelling Antwerpen.

Het Vlaamse Gewest antwoordt met een brief van 21 februari 1994 dat de brief voor verder gevolg is gezonden naar de bevoegde minister.

Met een brief van 21 maart 1994 antwoordt de Regie der Gebouwen dat zij ten onrechte wordt aangesproken en dat het de Universitaire Instelling Antwerpen is die eventueel zou moeten worden aangesproken.

Met een brief van 6 mei 1994 antwoordt de Belgische Staat dat hij de inhoud van de brief van de Regie volledig bijtreedt en dat hij daarenboven ter zake geen enkele bevoegdheid meer heeft.

De Universitaire Instelling Antwerpen antwoordt met een brief van 21 april 1994 nooit betrokken te zijn geweest in de procedure en nooit enige onterechte beslissing te hebben genomen.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij doet gelden dat de beslissing van 15 september 1978 werd vernietigd, dat zij aldus verondersteld wordt nooit te hebben bestaan zodat een nieuwe beslissing genomen dient te worden teneinde de wettigheid te herstellen, hetgeen tot op heden niet is geschied; dat aangezien geen der partijen is ingegaan op haar aanmaning zij de toepassing vraagt van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat zij preciseert dat zij "niet vraagt aan de Raad van State dat deze de te nemen beslissing zou opleggen";

2.2. Overwegende dat de eerste en de tweede verwerende partij de exceptie *obscuri libelli* opwerpen aangezien hetgeen de verzoekende partij vordert geen concreet voorwerp heeft; dat zij stellen dat de verzoekende partij "verzoekt de nodige beslissingen te treffen om de wettigheid te herstellen" zonder zelf te weten welke die beslissingen zijn, zodat voor zover zij gehouden kunnen worden om iets te doen, niet kunnen opmaken wat zij, op straffe van verbeurte van een dwangsom dan wel zouden moeten doen, dat de tweede verwerende partij opmerkt dat het alzo voor de verzoekende partij onmogelijk is om achteraf te verifiëren of de adressaat de beslissing van de Raad van State al dan niet naleeft, hetgeen mogelijkerwijze een wapen in handen van de verzoekende partij zal geven dat zij naar willekeur kan hanteren en dat alzo de Raad van State in de onmogelijkheid wordt gebracht om aan te geven wat de concrete rechtsgevolgen zijn van het te vellen arrest, zulks nog afgezien van het feit dat de Raad van State onbevoegd is om uitspraak te doen over burgerlijke rechten;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij de vier partijen heeft aangemaand tot het nemen van een nieuwe beslissing zonder te bepalen welke nieuwe beslissing de uitvoering van 's Raads arrest nr. 34.358 van 13 maart 1990 als herstel van de wettigheid vereist; dat

ook in haar verzoekschrift de verzoekende partij in algemene bewoordingen de Raad van State verzoekt aan de verwerende partijen "en/of" aan een andere door de Raad te bepalen instelling solidair of in solidum een dwangsom op te leggen "zolang de wettigheid niet is hersteld" en een veroordeling uit te spreken "om de nodige beslissingen te treffen", daarbij preciserend dat zij de Raad niet vraagt dat hij "de te nemen beslissing zou opleggen";

Overwegende dat de dwangsom werd ingevoerd om een onwillige overheid, namelijk die overheid die de in artikel 36 voorgeschreven aanmaning naast zich heeft neergelegd, als het ware te dwingen tot het nemen van die beslissing waartoe zij werd aangemaand; dat het dan ook wezenlijk is dat een verzoekende partij in haar aanmaningsbrief met een minimum aan precisie de beslissing omschrijft die zij als herstel van de wettigheid in uitvoering van een arrest van de Raad nodig acht; dat, daargelaten de vraag of gelet op onder meer het feit dat de bestreden opdracht integraal is uitgevoerd, er ter uitvoering van 's Raads arrest wel een nieuwe administratieve beslissing is vereist, de verwerende partijen onder verbeurte van een dwangsom niet kunnen worden veroordeeld tot het nemen van een onbepaalde beslissing; dat de exceptie *obscuri libelli* gegrond is; dat de vordering onontvankelijk is; dat dienvolgens de andere door de verwerende partijen opgeworpen excepties niet moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig oktober
1900 vierennegentig, door de IVe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.